Lista 12

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
X	X	X	X	X	X	X		X					X	

Zadanie 1

Wierzchołek jest rozspajający, jeśli jego usunięcie rozspaja graf. Do skonstruowania aklogrytmu skorzystajmy z DFS. Zauważmy, że wierzchołki w drzewie przeszukiwań będą rozspajające w dwóch przypadkach:

- jeśli wierzchołek u jest korzeniem i ma conajmniej dwójkę dzieci,
- jeśli wierzchołek u nie jest korzeniem i ma takie dziecko v, że z podrzewa ukorzenionego w v nie prowadzi krawędź (poza drzewem przeszukiwań) do któregoś przodka u.

```
visited[] -- przechowuje informację o tym, czy dany wierzchołek został
odwiedzony
disc[] -- przechowuje czas odwiedzenia wierzchołka
low[] -- minimalny czas odwiedzenia wierzchołka, do którego można dojść
z poddrzewa v używając co najwyżej jednej krawędzi niedrzewowej.
ap[] -- przechowuje wierzchołki rozcinające
parent[v] -- przechowuje rodziców danych wierzchołków
czas = 0
AP(u):
    Niech dzieci = 0 (liczba dzieci u w drzewie DFS)
    Oznacz u jako odwiedzony
    Ustaw czas odwiedzenia wierzchołka disc[u] = low [u] = czas
    czas++
    Dla wszystkich v sąsiadów u:
        Jeśli v nieodwiedzony
            dzieci++
```

Zadanie 2

Zwróc prawdę

Graf jest dwudzielny, jeżeli wszystkie jego wierzchołki można pokolorować na dwa kolory w taki sposób, że żadne dwa sąsiednie wierzchołki nie są tego samego koloru.

```
G - graf w postaci listy list sąsiadów

Colour - tablica zawierająca 0 lub 1 -- kolor każdego wierzchołka

Visited - tablica zawierająca informację o tym czy dany wierzchołek zosta odwiedzony

czyDwudzielny(v):

Dla u będącego sąsiadem v:
    Jeśli u nie był odwiedzony:
        Oznacz u jako odwiedzony
        Ustaw Colour[u] jako !Colour[v]

        Jeśli !czyDwudzielny(u)
             Zwróć fałsz

Jeśli Colour[u] == Colour[v]
        Zwróć fałsz
```

Złożoność proceudury jest taka sama jak DFS z tą różnicą, że powyższa procedura dodatkowo koloruje i sprawdza kolorowanie.

Zadanie 3

```
D - digraf acykliczny
Q - kolejka wierzchołków u, których indeg(u) = 0.
S - lista posortowanych wierzchołków

Idx = 0

Dopóki Q nie jest puste:
    Usuń v - pierwszy element z Q
    Dodaj v do S

Dla każdego u o krawędzi e od v do u:
    Usuń e z D
    Jeżeli indeg(u) == 0
    Wstaw u do Q
```

Aby uzyskać topologicznie posortowane wierzchołki iterujemy się poprzez wszystkie wierzchołki w grafie (zaczynając od najmniejszego stopnia wchodzącego wierzchołka) a następnie usuwamy kolejne krawędzie wychodzące z tych wierzchołków i jeśli któryś z sąsiadów wierzchołków z kolejki Q osiągnie stopień wchodzący równy zero to zaczynamy rozpatrywać krawędzie łączące dany wierzchołek z jego sąsiadami.

W ten sposób, jeśli graf nie posiada cyklu, po zakończeniu procedury otrzymamy pusty graf.

Ponieważ dokładnie raz rozpatrujemy każdy z wierzchołków i każdą z krawędzi to złożoność wynosi O(n+m).

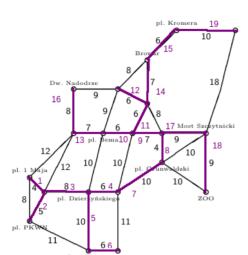
Zadanie 4

Zwróc S

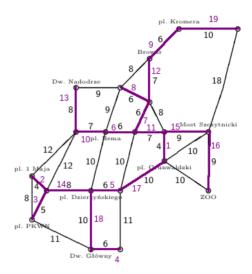
Algorytm Kruskala polega na posortowaniu krawędzi i dołączaniu zaczynając od

najmniejszej tak długo, jak nie powstanie cykl.

Algorytm Prima-Dijkstry

Algorytm Kruskala

Zadanie 6

```
Krok 1: Niech c(e_1) > c(e_2) > ... > c(e_m);

Krok 2: T := E(G);

for e_1, e_2, ..., e_m do

if T \setminus e_i jest grafem spójnym

then T := T \setminus e_i.
```

Zauważmy, że algorytm usuwa krawędzie tak długo jak nie rozspójnia grafu. Zatem T na wyjściu będzie grafem spójnym bez cykli (jakby miał cykl to istniałaby krawędź, którą można usunąć i nie rozspójniałaby grafu). Zatem T to drzewo rozpinające grafu G.

Algorytm usuwa krawędzie w kolejności malejącej. Za każdym razem, gdy usuwana jest krawędź, graf jest spójny i usuwana jest najdroższa krawędź w danym cyklu. Skoro usuwane są najdroższe krawędzie każdego cyklu to wszystkie te usunięte krawędzie nie należą do najkrótszego drzewa rozpinającego.

Zatem T po zakończeniu algorytmu będzie najkrótszym drzewem rozpinającym.

Aby znaleźć najdłuższe drzewo rozpinające możemy wyokrzystać algorytm Kruskala i uporządkować krawędzie w odwrotny sposób.

Zadanie 8

```
\begin{array}{l} n = 32 \\ \\ \text{Dla } j = 1,2,\ldots,n: \\ \\ \text{Dla } i = 1,2,\ldots,n: \\ \\ \text{Dla } j = 1,2,\ldots,n: \\ \\ \text{Jeżeli } (M[i] \ \&\& \ (1 << (n-k))) \ \& \ (M[k] \ \&\& \ (1 << (n-j))) \\ \\ M[i] = M[i] \ | \ (1 << (n-j)) \end{array}
```

```
d - długości najkrótszych dróg (na końcu algorytmu)
Nxt - tablica wskazująca na następny element
        Zainicjalizowana w ten sposób:
        Nxt[i,j] = j jeśli istnieje krawędź (i,j)
        Wpp. Nxt[i,j] = -1

Warshall-modyfied:
    Dla k = 1,2,...,n
        Dla i = 1,2,...,n
        Dla j = 1,2,...,n
        Jeśli d[i,j] > d[i,k] + d[k,j]
        d[i,j] = d[i,k] + d[k,j]
```

```
Nxt[i,j] = Nxt[i,k]
```

Aby otrzymać drogę wystarczy przejść po Nxt dopóki nie dojdziemy do wierzchołka docelowego:

```
D - droga z wierzchołka u do v

Droga(u,v):
    Dodaj u do D
    Dopóki u != v
        u = Nxt[u,v]
        Dodaj u do D
```

Zadanie 14

14. (Twierdzenie Mengera) Graf jest krawędziowo k-spójny gdy jest spójny i usunięcie z niego co najwyżej k-1 krawędzi nie rozspójnia go. Używając przepływów w sieciach pokaż, że G jest krawędziowo k spójny wtedy i tylko wtedy gdy między każdymi dwoma wierzchołkami istnieje k krawędziowo rozłącznych dróg.

G jest krawędziowo k spójny \iff między każdymi dwoma wierzchołkami istnieje k krawędziowo rozłącznych dróg.

Możemy równoważnie pokazać, że minimalna liczba krawędzi potrzebna do odzielenia dwóch różnych wierzchołków jest równa maksymalnej liczbie krawędziowo rozłącznych dróg między tymi dwoma wierzchołkami.

Weźmy dwa różne wierzchołki s,t. Niech odpowiednio s to będzie źródło, a t – ujście.

Następnie, każdą z nieskierowanych krawędzi $\{x,y\}$ zamieńmy na krawędzie (x,y) i (y,x).

Niech c będzie funkcją na grafie G, która każdej krawędzi przyporządkowuje pojemność 1.

Niech f będzie maksymalnym przepływem w grafie G, a S,T odpowiadającym

przekroju o minimalnej pojemności (z Tw. Forda-Fulkersona).

Maksymalny przepływ wprost wyznacza nam ilość krawędziowo rozłącznych dróg z s do t, gdyż każda z krawędzi ma przypisaną pojemność 1, stąd wszystkie krawędzie na danej drodze mają pojemność 1, a przepływ drogi również jest równy 1.

Z drugiej strony S,T jest przekrojem o minimalnej pojemności. Skoro każda krawędź ma pojemność 1, a pojemność przekroju to suma pojemności wszystkich krawędzi, to wartość c(S,T) jest minimalną liczbą krawędzi potrzebną do odseparowania dwóch wierzchołków.

Z Tw. Forda-Fulkersona c(S,T), co należało pokazać.

d [27 = 0 Q=V(b) Dapothi Q nie jest pruste: M = 2 signing min (Q) Ma haisteg winsthalls v bydangs sariadem M: md = short [v] + wga (u,v) Jeilli nd <dfv): d[v]= nd mer [v]=fu} Joseph Wr. n. Jenesti mt = of [v]. pro [v]= pur [v] * v fu} tobling your

M Skocystamy z algorytmu Kruskala i ob znależonego MST olookamy
pieaseg krawędź z całaucam paez algorytm (a zalen najmniejszą spośróci adkucanych)

D-d poprawności

Zalóżny nie wprost, że znależone 1-dnew nie jest najkośsze. Istnieje wtedy
1-dnewo o sumie wag mniejszej niż rwócone prez predstawieny algorytm
Skłoda się ono z jakiegoś MST i olocłanej drawędzi. Usunmy te olochang
krawędź. Jeżeli waga tej krawędzi wynosiła c ja suma wóg MST tego
l-dnewa t , to MST ma olugość t -c. Zaważmy jednak, że zaproponowany
algorytm zwrócił 1-dnewo o wodze s z olodaną krawędzią o wodze d.

MST zawarte w tym dnewie ma olugość s -d. Skoro s > t oraz
algorytm zwrócił 1-dnewo o wodze s z olodaną krawędzią o wodze d.

te wartości oznaczają równe olugośći MST.

Zadanie 12

a) MSTo(b) < TSP(b)

2 al sámy mie wymnt, že TSP(b) < MST(b).

2 shrabie omnava to je intrinije good s opionagub MST(b)

nost bijne drema spinojane w 6 niv Assistibit to (btóp grajusti

(Dzewo to opinognotory najdrotusa drogo bomurjaiera).

Latem otrognejeny spiserná 2 zatosimien že MST(b)

to dingón najdrajnego drzewa spinajnego w b.

Major majtzignet drama minnface w b , zonne habieny w Manie odnictii w minn baidy wiwachth predodan hoch wounds (majoryni) dwa mazy (domiady mechodran talna dramo wylyb).

tags: mdm